

☐☐

S☐ S☐ NG

S☐ s☐ ng th☐ t m☐ u nhi☐ m ! Không ai có quy☐ n trên s☐ s☐ ng ngoài đ☐ ng ban s☐ s☐ ng và cũng là đ☐ ng có quy☐ n trên s☐ s☐ ng.

Quan ni☐ m v☐ s☐ s☐ ng thì m☐ i ng☐☐ i, m☐ i dân t☐ c có quy☐ n t☐ do đ☐ suy nghĩ v☐ s☐ s☐ ng c☐ a mình. V☐ i ng☐☐ i Kitô h☐ u thì s☐ s☐ ng thu☐ c v☐ Chúa và ☐ trong tay Chúa.

Xét v☐ m☐ t khoa h☐ c, sinh h☐ c thì dĩ nhiên khi ng☐☐ i nam và ng☐☐ i n☐ g☐ n nhau và có đ☐ u ki☐ n thì s☐ hình thành m☐ m s☐ ng. Th☐ nh☐ ng, cái đ☐ u ki☐ n có m☐ m s☐ ng hay không có m☐ m s☐ ng đ☐ u n☐ m trong lòng bàn tay c☐ a Thiên Chúa. Có ai bi☐ t đ☐☐ c ngày mình c☐ t ti☐ ng khóc chào đ☐ i và có ai nào đó bi☐ t ngày mình t☐ giã cõi đ☐ i này không ?

Có ng☐☐ i đi xem v☐ n m☐ nh, có ng☐☐ i đi xem tu☐ i th☐ , có ng☐☐ i đi xem ngày mình ra đi nh☐ ng ai có th☐ quy☐ t đ☐ nh đ☐☐ c ngày đó. Xem, tìm, ki☐ m nh☐ ng cu☐ i cùng v☐ n không thoát kh☐ i bàn tay c☐ a Thiên Chúa. Và vì v☐ y, s☐ s☐ ng v☐ n là m☐ u nhi☐ m và Thiên Chúa m☐ i là ch☐ trên s☐ s☐ ng c☐ a con ng☐☐ i.

Có nh☐ ng ng☐☐ i tin vào m☐ t quy☐ n năng nào đó, m☐ t th☐ l☐ c nào đó đ☐ r☐ i canh gi☐ cho ng☐☐ i thân c☐ a mình ra đi đ☐ cho con cháu "làm ăn" thành đ☐ t. Có đ☐ p ti☐ p xúc đ☐☐ c m☐ t s☐ nhân viên y t☐ làm vi☐ c ☐ nh☐ ng b☐ nh vi☐ n l☐ n chia s☐ r☐ ng có nh☐ ng gia đình g☐ i ti☐ n đ☐ nhân viên y t☐ rút ☐ ng b☐ nh nhân n☐ ng đ☐ cho b☐ nh nhân ch☐ t theo "gi☐" gia đình đã đ☐ nh. V☐ i nh☐ ng ng☐☐ i có ni☐ m tin và có l☐☐ ng tâm s☐ ch☐ ng bao gi☐ làm cái vi☐ c b☐ t nhân th☐ t đ☐ c đó. Nh☐ ng nhân viên y tá có l☐☐ ng tâm đã chia s☐ v☐ i tôi r☐ ng n☐ u nh☐ đ☐ a c☐ ch☐ c tri☐ u đ☐ làm cái chuy☐ t rút ☐ ng thì nhân viên cũng ch☐ ng bao gi☐ làm. Vì làm nh☐ th☐ ch☐ ng khác nào tr☐ thành m☐ t k☐ sát nhân.

Nh☐ ng ngày này, chúng tôi l☐ i đang đ☐☐ c s☐ ng th☐ c t☐ i m☐ u nhi☐ m s☐ s☐ ng c☐ a m☐ t ng☐☐ i cha, m☐ t ng☐☐ i anh. Bác sĩ đã tr☐ v☐ , đã chē nh☐ ng hình nh☐ Chúa ch☐ a nh☐ n. Chúa ch☐ a nh☐ n đ☐

rồi cũng phải chờ thời gian vì lẽ thời gian là của Chúa và sự sống cũng là của Chúa.

Đúng lúc nào thì đúng lúc đó cũng biết như thế này thì làm gì cũng phải như vậy. Khi thì vâng theo ý Chúa, ngược lại thì muốn bắt tuân. Vâng theo thì đi theo cho đến cùng khi ngược lại bắt như thế này. Bắt tuân là rút ra đi êm dịu. Ra đi êm dịu như thế cũng khác gì là lo ngại sự sống của anh chị em đúng lúc. Quan điểm và lập trường của những người có niềm tin vững là vâng theo ý Chúa cho đến cùng vì luôn luôn tin tưởng và xác tín rằng sự sống là của Chúa, bởi Chúa và do Chúa.

Không phải đây là trường hợp đầu tiên và duy nhất. Đã và đang có cả trong nhà dòng nam trên giường ngủ bình thường mà cũng vậy năm rằm rằm như anh em vững tin thác vào sự quan phòng, tình thương của Thiên Chúa. Đúng lúc nào thì đúng lúc đó cũng vậy, Cha Giám Tỉnh và Hội Đồng Tỉnh không quy định như thế này khác là vâng theo thánh ý Chúa cho đến cùng.

Vấn đề là sự sống của con người, của công việc, của tâm hồn ... Dù rằng tình yêu, công việc ra đi rồi thì như thế lo cho người bình thường không vì thế mà ta đành chờ đợi sự sống trên anh chị em đúng lúc của ta đúng lúc.

Chỉ mình mình Thiên Chúa mới làm cho sự sống của con người mà thôi.

Anmai, CSsR